

209.

Od Kyjova.

Erb. 171, Suš. 437.

Živěji.

Na Ve-le-hra-dě krá-sný dům, na Ve-le-hra-dě krá-sný dům,

mám tam ga-lán-ku, Bože můj, mám tam ga-lánku, Bo-že můj.

[: Na Velehradě krásný dům, :]

[: A v téj zahrádce jabloňka, :]

[: mám tam ga-lánku, Bože můj. :]

[: sadi-la ju tam mi-lenka. :]

[: Naši ně za ňu nedajú, :]

[: Dyž tú jabloňku sadi-la, :]

[: protože jí tam neznajú. :]

[: tyto slova k ní pravi-la : :]

[: Ale já ju tam dobře znám, :]

[: Dorost', jabloňko, po roce :]

[: protože za ňu chodívám. :]

[: dones jablýchko, lebo dvě. :]

[: Ona má lúky zelený, :]

[: Dones červený k bílýmu, :]

[: na nich se pasú jeleni. :]

[: já ich zanesu mi-lýmu. :]

[: A na téj druhěj, širokéj, :]

[: Kerá panenka poctívá, :]

[: pasú se husy divoké. :]

[: zdaleka chlapcom vyhýbá. :]

[: A na téj třetí nic není, :]

[: A dyž im vyhnút nemože, :]

[: enom zahrádka kamění. :]

[: začerveňá se jak růže. :]

210.

Z Líšně.

Mám já v měste-čko je-dno panno mé-nem Anno, ménem Mar-já-

no; pří-mě-ní má hrdinská — šak to ví-me Líšenská —, že ne-kvě-te

v celým svě-tě rů-že tak he - zká.